

พระราชกฤษฎีกา

เบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับมาตรา ๑๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการ

กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๔ กรรมการร่างกฎหมาย กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และกรรมการพัฒนากฎหมาย ให้ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม ครั้งละ ๕๐๐ บาท ”

อนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายแต่งตั้งให้ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม ครั้งละ ๔๐๐ บาท ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๕ กรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๔ ซึ่งมีได้เป็นข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ อีกหนึ่งเท่า ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๖ ประธานกรรมการร่างกฎหมาย หัวหน้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ประธานกรรมการพัฒนากฎหมาย และประธานอนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายแต่งตั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ อีกหนึ่งในสี่ ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๗ เลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการของคณะกรรมการร่างกฎหมาย คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายแต่งตั้ง ตลอดจนเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการของที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายและของที่ประชุมใหญ่กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม โดยมีอัตราเท่ากับกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๕ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และให้กรรมการพัฒนากฎหมายและอนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย แต่งตั้งได้รับคำตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของ กรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดให้กรรมการพัฒนากฎหมายและอนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนา กฎหมายแต่งตั้งได้รับเบี่ยงประชุมเช่นเดียวกับกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และโดยที่พระราช กฤษฎีกาเบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และของที่ประชุมใหญ่กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เท่านั้นที่ได้รับเบี่ยงประชุม จึงสมควร แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนา กฎหมาย ของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายแต่งตั้ง ของคณะกรรมการร่างกฎหมาย ตลอดจน เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้รับเบี่ยงประชุมด้วยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้